
PRZEMARZNAĆ (1) *vb pf*

Wymowa: przemar-znać.

e oraz a w formach osobowych jasne.

[*praet 3 sg m przemarzył.*] ◊ *con 3 pl m an by przemarzły.*

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *Zmarznąć, dotkliwie odczuć zimno [od czego]:* Woły áby nie przemárzły w mrozy od lodu kiedy noc márznie/ podłogi álbo bruku trzebá/ coby od nich śćiekáło. *GostGosp* 80.

2. [*Zamarznąć, pokryć się lodem (o wodzie):* Odjechawszy tedy, zebrał wojsko, a było zimie, iż Dunaj przemarzył *PamJancz* 103.]

Formacje współrdzenne cf MARZNAĆ.

AL